

Casussen- Omgaan met weerstand

CASUS 1

Een collega voelt zich onzeker over digitale tools en wil vooral geen tijd verliezen aan ‘gedoe’.

Jij hebt erkend: “Ik hoor dat je je zorgen maakt dat het veel tijd gaat kosten en dat je bang bent om vast te lopen.” Ze bevestigde: “Ja, dat is het eigenlijk.”

Maar telkens je een oplossing voorstelt (zij doet het en jij staat haar meteen bij, kort filmpje, korte handleiding), vindt ze er een detail aan dat het onhaalbaar maakt: “Geen tijd”, “Julia deed het al”, “Te klein en onleesbaar”...

Jouw uitdaging

Hoe hou je het leerdoel warm, zonder het gesprek af te laten glijden naar eindeloze uitstelargumenten?

CASUS 2

“Een collega zegt scherp: ‘Waarom moet alles ineens digitaal? Dat is geen verbetering, het is controle!’”

CASUS 3

Je collega van 63 blijft aangeven dat ze die laatste nieuwigheden liever overlaat aan de toekomst. Ze zegt: “Ik zie daar echt de zin niet meer van. De tijd die je nu nog in mij steekt, zal niet meer renderen en besteedt je beter aan de collega stagiairs. Ze maken er niets van om dat voor mij te doen.”

Je zocht al met haar naar wat voor haar wel interessant is om te leren en ook zou kunnen renderen in haar pensioen. Je uitte je bezorgdheid naar de momenten waarop ze alleen op dienst zou staan in geval van ziekte van de stagiaire. Tevergeefs, er lijkt geen erkenning aan te komen, nog rek op te zitten.

CASUS 4

Tijdens een koffiepauze vertelt een collega (zorgkundige) je dat ze stress krijgt van het nieuwe digitale registratiesysteem. Ze zegt:

“Ik voel me dom als ik het probeer. Die schermen veranderen altijd. Ik wil niemand tot last zijn, dus ik laat het meestal gewoon over aan de anderen.”

Jij: “Ik hoor dat je je onzeker voelt, en dat je bang bent dat je fouten maakt, of misschien wel wat tijd van me nodig zal hebben. Het lijkt alsof je je wat terugtrekt om geen last te zijn. Je bent daar zeker niet alleen in.”

Ze knikt opgelucht en zegt: “Ja, dat is precies hoe ik het voel...”